

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821201894
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7821201894.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Z. Š.Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX M., zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 9.499,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 559,45 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,58 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) sa podanou žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.06.2021, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 9.499,52 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.499,52 eur od 28.11.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe poukázal na tú skutočnosť, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., uzatvoril so žalovaným dňa 27.06.2016 zmluvu o pôžičke č. 7560504815, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 11.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 177,24 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 21.268,80 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 5.231,50 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia listom zo dňa 26.09.2018 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie, viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle ustanovenia § 565 v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa 19.11.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.11.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal

do omeškania viac než 3 mesiace a súčasne právnomu predchodcovi žalobcu vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo právneho nástupcu žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok.

3. Právny predchodca žalobcu ďalej konštatoval, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 15.364,12 eur. Zároveň si uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 1.174,43 eur, si v tomto konaní neuplatňuje. Konštatoval, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 14.523,66 eur (označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení pri počte splátok 22, výške splátky 177,24 eur, sume splátok 3.899,28 eur, sume po zosplatnení 10.624,38 eur, čiže spolu istina 14.523,66 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 5.231,50 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad (stĺpec „Zostatok“) vo výške 10.673,95 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 1.174,43 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

4. Súd dňa 09.08.2021 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), ktorý bol doručený žalovanému spolu so žalobou a prílohami dňa 13.08.2021.

5. Žalovaný doručil dňa 24.08.2021, teda včas, súdu vecne odôvodnený odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Poukázal na tú skutočnosť, že zamestnanec alebo obchodný zástupca právneho predchodcu žalobcu, pán A. B., v liste označenom ako „Vysvetlenie k žiadosti na meno Z. Š. 7453209302“ uviedol, že žalovaný pôvodne žiadal o refinančnú pôžičku, ktorú však zrejme podľa interných pravidiel nemohol schváliť a preto mu ponúkol pôžičku na bývanie, kde žalovaný vyhlásil, že si splatí z tejto pôžičky všetky záväzky v spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. Právny predchodca žalobcu teda podľa jeho názoru nepostupoval s odbornou starostlivosťou a teda napriek vymedzenému účelu zmluvy o úvere na bývanie poskytol finančné prostriedky, aj keď vedel, že pôjde o refinančnú pôžičku na splatenie predchádzajúcich dlžných záväzkov žalovaného voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. Z uvedeného dôvodu preto žalovaný považuje zmluvu o úvere za neplatný právny úkon. Žalobca v podanom žalobnom návrhu podľa žalovaného neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že pokiaľ je jedinou odmenou za poskytnutie úveru iba zmluvný úrok, potom odplata a RPMN mala byť v rovnakej výške. Podľa názoru žalovaného bola pri zadaných parametroch RPMN vypočítaná vo výške 14,85 % p. a., zmluva teda obsahuje nesprávny údaj o RPMN a nesprávny údaj o odplate, čo má za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky, označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3, bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu podľa žalovaného neunesol dôkazné bremeno.

6. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže podľa žalovaného spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Citoval ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde a konštatoval, že na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Mal za to, že keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do jeho sféry dispozície, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti uviedol, že predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je

jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal mu právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Vzhľadom na včas podaný odpor žalovaným s vecným odôvodnením, súd uznesením č. k. 5Csp/17/2020-54 zo dňa 10.08.2020 platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 3 CSP, zrušil.

8. Právny predchodca žalobcu sa k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 20.09.2021. Vo svojom vyjadrení k odporu vo vzťahu k platne uzatvorenej zmluve uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak podľa jeho názoru boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Žalovaný bol podľa jeho názoru s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy podľa jeho názoru svedčia aj čiastkové úhrady žalovaného. Žalobca uviedol, že predložená zmluva bola riadne uzatvorená a je spôsobilým titulom na domáhanie sa žalovanej sumy. Žalobca bol rovnako toho názoru, že zmluva nemôže byť od počiatku neplatná, nakoľko poskytol žalovanému finančné prostriedky a žalovaný vykonával aj niekoľko čiastkových úhrad v zmluvne predpísanej výške, čím je tak preukázaná skutočnosť, že bol s podmienkami zmluvy riadne oboznámený. Žalovaným uvádzané tvrdenia sú podľa žalobcu zjavne účelové. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku svojho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak podľa žalobcu, s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty, javí ako primeraná. Mal za to, že nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť.

9. Žalobca bol toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je podľa jeho názoru na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou článku 8 zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uviedol, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami, aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle článku 10 bod 10.4 zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota podľa žalobcu predstavuje sumu 207,36 eur, pričom žalobca trvá na priznaní tejto položky. Žalobca uvádza, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky, na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatnenia pohľadávky.

10. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu žalobca mal za to, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle článku 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému

adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

11. Žalovaný sa podaním doručeným súdu dňa 01.10.2021 vyjadril k vyjadreniu žalobcu a uviedol, že z predložených listinných dôkazov považuje za preukázané, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, keď napriek vymedzenému účelu zmluvy o úvere na bývanie poskytol finančné prostriedky, aj keď vedel, že pôjde o refinančnú pôžičku na splatenie predchádzajúcich dlžných záväzkov žalovaného voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. Z uvedeného dôvodu preto žalovaný považuje zmluvu o úvere za neplatný právny úkon. Žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku podľa jeho názoru neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že právny predchodca žalobcu konal s odbornou starostlivosťou. Mal za to, že zo strany žalobcu nebol predložený žiadny listinný dôkaz o oprávnenosti nákladov na vymáhanie pohľadávky a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania nároku na náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku, ako aj logického výkladu podľa žalovaného vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli podľa jeho názoru splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. V danom prípade právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.09.2018, ktorú podľa žalovaného možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá bola doručená dňa 03.10.2018, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne listom zo dňa 22.11.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval podľa žalovaného v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 26.09.2018, ktorá bola doručená dňa 03.10.2018, právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok do 05.11.2018. Rešpektujúc ustanovenie § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka, mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.11.2018, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. Z uvedeného dôvodu žalobca podľa názoru žalovaného nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku okresného súdu, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

12. Podaním doručeným súdu dňa 04.01.2021 spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., oznámila súdu, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 15.12.2021. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. K podaniu bolo ako príloha priložené oznámenie adresované žalovanému o postúpení pohľadávky a zároveň fotokópia rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky.

13. Súd uznesením č. k. 5Csp/78/2021-152 zo dňa 28.02.2022 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia, s. r. o. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2022. Uznesenie bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu a právnenému zástupcovi žalovaného dňa 02.03.2022.

14. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 01.06.2022 žalobca oznámil súdu, že z dôvodu úhrad žalovaného (dňa 21.06.2021 v sume 8,55 eur, dňa 07.07.2021 v sume 38,19 eur, dňa 22.09.2021 v sume 15,37 eur, dňa 27.10.2021 v sume 30,74 eur, dňa 20.12.2021 v sume 28,46 eur, dňa 26.01.2022 v sume 192,32 eur, dňa 17.03.2022 v sume 19,23 eur a dňa 21.04.2022 v sume 19,23 eur), ku ktorým došlo počas súdneho konania, berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 352,09 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ako aj v časti o zaplatenie uplatnenej náhrady nákladov v sume 207,36 eur a v uvedenej časti navrhol konanie zastaviť. Z uvedeného dôvodu aj upravil petiu žaloby, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 8.940,07 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 9.292,16 eur od 28.11.2018 do 21.06.2021, zo sumy 9.283,61 eur od 22.06.2021 do 07.07.2021, zo sumy 9.245,42 eur od

08.07.2021 do 22.09.2021, zo sumy 9.230,05 eur od 23.09.2021 do 27.10.2021, zo sumy 9.199,31 eur od 28.10.2021 do 20.12.2021, zo sumy 9.170,85 eur od 21.12.2021 do 26.01.2022, zo sumy 8.978,53 eur od 27.01.2022 do 17.03.2022, zo sumy 8.959,30 eur od 18.03.2022 do 21.04.2022, zo sumy 8.940,07 eur od 22.04.2022 do zaplattenia a taktiež žiadal priznať náhradu trov konania.

15. Podaním doručeným súdu dňa 01.06.2022 žalovaný oznámil súdu, že súhlasí, aby súd konanie v časti vykonaných úhrad zastavil, vo zvyšnej časti zamietol žalobný návrh a priznal mu právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu. Zároveň žalovaný vo veci samej poukázal na tú skutočnosť, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Konštatoval, že uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka, a. s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku Všeobecná úverová banka, a. s., v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa názoru žalovaného bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli podľa žalovaného splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo zákonodarca zdôraznil slovami „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a. s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka, a. s., ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, vystavenú Všeobecnou úverovou bankou, a. s.

16. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou a neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže nepreveril úverové zaťaženie žalovaného v žiadnom bankovom alebo nebankovom úverovom registri. Poukázal na tú skutočnosť, že na Okresnom súde Skalica prebieha niekoľko súdnych konaní, v ktorých sa veritelia domáhajú od žalovaného zaplattenia dlžnej sumy. Pokiaľ by žalobca preveroval úverové zaťaženie žalovaného, k poskytnutiu úveru by vôbec nedošlo, keďže žalovaný je evidovaný ako dlžník voči viacerým veriteľom, voči ktorým má svoje záväzky po splatnosti v omeškaní. Keďže právny predchodca žalobcu si podľa žalovaného nepreveril jeho úverovú zaťaženosť v žiadnom úverovom registri a teda pri skúmaní jeho bonity hrubo porušil § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 2 citovaného zákona, však podľa žalovaného okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva pre veriteľa ďalšia sankcia, resp. povinnosť, v zmysle ktorej veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, preto predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba podľa jeho právneho názoru považovať za neplatné právne úkony. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto, žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu, tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto

rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Záverom žalovaný konštatoval, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

17. Ďalším vyjadrením, ktoré žalobca doručil dňa 02.06.2022 (deň predchádzajúci pojednávaniu), reagoval na námietku žalovaného ohľadne nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie, pričom pripojil ako prílohu fotokópiu poštového podacieho hárku o odoslaní oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. Bol toho názoru, že k postúpeniu pohľadávky žalovaného došlo z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v spore.

18. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Nakoľko žalobca podaním doručeným súdu dňa 02.06.2022, vzal žalobu v časti istiny spolu vo výške 559,45 eur späť (352,09 eur z titulu úhrad žalovaného v prospech úverového účtu a 207,36 eur v časti o zaplatenie žalobcom v žalobe uplatnenej náhrady nákladov a to bez uvedenia dôvodu tohto späťvzatia), o čiastočnom späťvzati žaloby súd rozhodol podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP a to tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 559,45 eur s príslušenstvom zastavil. Vzhľadom na tú skutočnosť, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred začatím pojednávania, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatiem sa nevyžadoval (napriek tomu tento bol daný v rámci jeho posledného vyjadrenia).

21. Súd nariadené pojednávanie dňa 03.06.2022 vykonal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

22. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

23. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., a žalovaný uzatvorili dňa 27.06.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7560504815. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru (pôžička na bývanie) žalovanému vo výške 11.000,- eur, pričom v zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa vo výške 9.470,80 eur, celková čiastka 20.470,80 eur, výška splátky 177,24 eur, výška splátky s poistením 177,24 eur, pri počte splátok 120, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci, pri termíne konečnej splatnosti 20.06.2026, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 16,04 %, priemerná hodnota RPMN 9,59 %, ročná úroková sadzba 14,90 %. Zmluva bola dojednaná s poistením, sadzba poistenia 3,90 %, mesačná výška poistenia 6,65 eur, typ poistenia - poistenie typu A: základný súbor. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

24. V dôsledku zlúčenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so Všeobecnou úverovou bankou, a. s., sa právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., stala Všeobecná úverová banka, a. s. (právny predchodca žalobcu).

25. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas neplnil, preto Všeobecná úverová banka, a. s., predžalobnou upomienkou zo dňa 26.09.2018 vyzvala žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach a zároveň ho upozornila na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Následne Všeobecná úverová banka, a. s., oznámením zo dňa 22.11.2018 vyhlásila ku dňu 22.11.2018 úver za predčasne splatný a vyzvala žalovaného na úhradu sumy vo výške 11.334,79 eur.

26. Zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 15.12.2021 mal právny predchodca žalobcu postúpiť na žalobcu pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania. Uvedené malo byť oznámené žalovanému listom zo dňa 21.12.2021.

27. Žalobca si v tomto konaní pôvodne uplatnil sumu vo výške 9.499,52 eur s príslušenstvom, po čiastočnom späťvzati žaloby vo výške 559,45 eur s príslušenstvom a následnom zastavení konania súdom v tejto časti, je naďalej predmetom tohto konania istina vo výške 8.940,07 eur s príslušenstvom.

28. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad, samotnej zmluvy, žaloby a jednotlivých vyjadrení sporových strán súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., poskytla žalovanému na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu vo výške 11.000,- eur (táto bola žalovaným následne aj čerpaná), z ktorej žalovaný uhradil spolu sumu 5.583,59 eur (5.231,50 eur pred podaním žaloby na súd a 352,09 eur v priebehu súdneho konania, teda po podaní žaloby na súd). Uvedené nebolo medzi stranami sporu sporné, ako to vyplýva z jednotlivých vyjadrení žalobcu a žalovaného.

29. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

33. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. Podľa ustanovenia 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

36. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

38. Podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

39. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

40. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

41. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y),
- v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

43. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

44. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

45. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

46. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce

spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

47. Žalovaný okrem iného namietal neplatnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru v rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vyžaduje na to, aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky to, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo, aby mu bolo určené rozhodnutím. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie žalobcu malo vyplynúť z bodu 10.2 zmluvných podmienok. Z ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, je možné vyvodiť, že povinnosťou žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotnú žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Zároveň ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje využiť právo veriteľa požiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra N SSR, NS ČR, ESD, ESLP- I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s r. o., Bratislava, 2015 komentár k § 53 ods. 9, str. 758 a 759, taktiež aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/178/2017 zo dňa 19.4.2018). Súd má za to, že v predmetnom spore vyššie uvedené zákonné podmienky na platné zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu dodržané neboli. V danom prípade právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.09.2018, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Upomienka bola doručená žalovanému dňa 03.10.2018 (čo potvrdzuje doručka nachádzajúca sa v súdnom spise na č. l. 58). Následne listom zo dňa 22.11.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 26.09.2018, ktorá bola doručená dňa 03.10.2018, právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok do 05.11.2018. V zmysle ustanovenia § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka, však mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čiže k 20.11.2018, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci (ako vyplýva z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy). Nakoľko k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo (vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.07.2018) až dňa 22.11.2018, teda 2 dni po lehote splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, súd považuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu, za neplatné. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že napriek námietke žalovaného, zo strany žalobcu nebolo preukázané ani samotné doručenie listiny - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko napriek tvrdeniu žalobcu o tom, že táto listina bola jeho právnym predchodcom žalovanému doručená, uvedené tvrdenie nebolo podložené žiadnym listinným dôkazom a preto súd uvedenú skutočnosť nemal za preukázanú.

48. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex officio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade nie je premlčané. V zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. S poukazom na záver súdu o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu, súd pri posúdení možného premlčania nároku žalobcu vychádzal zo zročnosti jednotlivých splátok, pričom ako vyplýva zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad (č. l. 59 súdneho spisu), najstaršou nesplnenou splátkou u žalovaného je splátka splatná 20.07.2018, ostatné splátky, od ktorých žalobca odvodzuje

svoj nárok, sú vekovo novšie. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd dňa 29.06.2021, súd má za to, že u najstaršej, žalovaným nesplnenej splátky splatnej dňa 20.07.2018, nemohlo dôjsť k uplynutiu 3-ročnej premlčacej doby (k premlčaniu tejto by došlo až dňa 20.07.2021) a rovnako tak nemohlo dôjsť k premlčaniu ani ostatných splátok, ktoré po nej nasledovali. Z vyššie uvedeného dôvodu má súd za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

49. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať aj tým, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného, uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

50. Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka, priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

51. V danom prípade malo dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) na žalobcu. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12. 2021 súd zistil, že Všeobecná úverová banka, a. s., oznámila žalovanému, že ku dňu 15.12.2021 postúpila svoju pohľadávku spolu s príslušenstvom a všetkými právami spojenými s postupovanou pohľadávkou a že momentom tohto postúpenia je žalovaný povinný záväzky zo zmluvy plniť výhradne postupníkovi. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

52. Na podporu vyššie uvedeného súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách (v prejednávanej príhode § 92 ods. 7 citovaného zákona), celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúca o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku zákonom, trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

53. Súd má za to, že vzhľadom na záver súdu o neplatnosti mimoriadneho zosplatenia úveru právnym predchodcom žalobcu, Všeobecná úverová banka, a. s., ako banka nemohla s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, platne postúpiť žalobcovi ako „nebanke“ (tretej strane) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko ide o tzv.

živý úver, u ktorého v čase postúpenia ešte nenastala konečná splatnosť úveru. Z vyššie uvedených skutočností a dôkazov, vzhľadom na záver súdu o neplatnom postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, má súd za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy v predmetnom spore a súd preto vo zvyšnej časti (v časti, v ktorej nebolo konanie zastavené) žalobu žalobcu zamietol.

54. Vzhľadom na záver súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu a vzhľadom na zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti, považoval súd za nadbytočne sa zaoberať ďalšími námietkami žalovaného, ktoré uviedol v rámci svojich písomných vyjadrení. Z uvedeného dôvodu už ďalšie námietky žalovaného z dôvodu hospodárnosti konania súd neposudzoval.

55. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

56. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Súdom priznaný nárok na náhradu trov konania v prospech žalovaného vychádza zo zásady úspechu a to tak, že čiastočný úspech sa odráža od výšky istiny, ktorej sa návrhom na začatie konania domáhal žalobca a od súdom priznanej výšky istiny, ktorú súd uznal ako dôvodnú a preukázanú v súlade s právnou úpravou, ktorá súvisí s prejednávaným nárokom žalobcu. V uvedenej právnej veci žalobca žiadal priznať pôvodne sumu 9.499,52 eur. Konanie v časti o zaplataenie 559,45 eur súd zastavil na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom a to v sume 352,09 eur z dôvodu úhrad žalovaného v prospech úverového účtu uskutočnených v priebehu konania a v sume 207,36 eur v časti o zaplataenie žalobcom v žalobe uplatnenej náhrady nákladov a to bez uvedenia dôvodu v tejto časti späťvzatia. Súd má za to, že vzhľadom na zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti, úspech žalobcu tak predstavuje iba sumu 352,09 eur (z titulu úhrad žalovaného v priebehu konania, v ktorej časti bolo konanie zavinením žalovaného zastavené; pokiaľ ide o sumu 207,36 eur, v ktorej časti bolo tiež konanie zastavené, v uvedenej časti žalobca neuviedol dôvod späťvzatia a preto má súd za to, že v tejto časti žalobca zavinił zastavenie konania), čo je 3,71 %, pričom neúspech žalobcu predstavuje sumu 9.147,43 eur (rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 9.499,52 eur a sumou 352,09 eur predstavujúcou jeho úspech), čo je 96,29 %. Z uvedeného vyplýva, že žalobca pokiaľ ide o trovy konania bol neúspešným a úspešným v spore bol žalovaný. Z percentuálneho podielu úspechu žalovaného sa odráta jeho neúspech, čo predstavuje 92,58 % (96,29 % - 3,71 %) a preto súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojitosti s ustanovením § 262 ods. 1 CSP, priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi v tejto percentuálnej výške. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

60. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalobcu a preto nevidel priestor pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).